

Księga Daniela

Rozdział 6

1. Podobało się Dariuszowi i postanowił nad królestwem sto i dwadzieścia panów, aby byli we wszystkim królestwie jego. 2. A nad nimi troje książąt, z których był jednym Daniel, aby im panowie czynili liczbę, a król nie miał trudności. 3. A tak Daniel przewyższał wszystkie książęta i pany, bo duch Boży duży był w nim. 4. A król myślał go postanowić nad wszystkim królestwem. Dla czego książęta i panowie szukali przyczyny, aby naleźli na Daniela z strony króla, a żadnej przyczyny ani podejrzenia naleźć nie mogli, ponieważ był wierny, a żadna wina ani podejrzenie nie znajdowało się w nim. 5. Rzekli tedy mężowie oni: Nie najdziemy na Daniela tego żadnej przyczyny, chyba snadź w zakonie Boga jego. 6. Tedy książęta i panowie pochwycili króla i tak mu rzekli: Dariuszu królu, żyj na wieki! 7. Uradziły wszystkie książęta królestwa twego, urzędnicy i panowie, rada i sędziowie, aby wyszedł dekret i wyrok królewski: aby każdy, kto by prosił jakiej prośby od któregożkolwiek boga abo człowieka aż do trzydziestu dni, jedno ciebie, królu, był wrzucon do dołu lwiego. 8. A tak, teraz, królu, potwierdź wyrok a napisz dekret, aby się nie odmieniło, co jest postanowiono od Medów i Persów, ani się godziło przestąpić komu. 9. Król tedy Dariusz wydał dekret i postanowił. 10. Czego gdy się Daniel dowiedział, to jest, iż prawo postanowione, wszedł do domu swego, a otworzywszy okna na sali swej przeciw Jeruzalem, trzech czasów w dzień klękał na kolana swoje i chwalił, i wyznawał przed Bogiem swoim, jako i przedtym był zwykł czynić. 11. Tedy mężowie oni dworniej się wywiadując, naleźli Daniela modlącego się i proszącego Boga swego. 12. I przystąpiwszy mówili królowi o wyrok: Królu, azaś nie postanowił, aby każdy człowiek, który by prosił którego z bogów i z ludzi, aż do trzydzieści dni, oprócz ciebie, królu, był wrzucon do lwiego dołu? Którym odpowiadając król, rzekł: Prawdziwa jest mowa według dekretu Medów i Persów, którego się przestąpić nie godzi. 13. Tedy odpowiadając rzekli przed królem: Daniel z synów pojmania Judzkiego nie dbał na twój dekret i na wyrok, któryś postanowił, ale trzech czasów na dzień modli się modlitwą swoją. 14. Które słowo król usłyszawszy, zasmucił się barzo i usadził serce za Danielem, żeby go wyzwolił, i aż do zachodu słońca starał się, aby go wybawił. 15. Ale mężowie oni, zrozumiawszy króla, rzekli mu: Wiedz królu, że prawo jest Medów i Persów, aby żadnego wyroku, który król postanowi, nie godziło się odmienić. 16. Tedy król rozkazał i przywiedziono Daniela, i wyrzucono go do lwiego dołu. I rzekł król Danielowi: Bóg twój, którego zawsze chwalisz, ten cię wybawi. 17. I przyniesiono kamień jeden i położono ji na dziurze dołu, który król zapieczętował sygnetem swym i sygnetem przednich panów swych, żeby czego nie uczyniono przeciw Danielowi. 18. poszedł król do domu swego, i spał nie wieczerzawszy, i potraw przedeń nie noszono, nadto i sen odstąpił od niego. 19. Tedy król barzo rano poszedł kwapliwie do lwiego dołu, 20. a przybliżywszy się do dołu, zawołał na Daniela płaczliwym głosem: Danielu, sługo Boga żywego, Bóg twój, któremu ty zawsze służysz, co mniemasz, mógł cię ode lwów wybawić? 21. A Daniel odpowiadając królowi rzekł: Królu, żyj na wieki!

22. Bóg posłał anioła swego i zamknął paszczęki lwom, i nie zaszkadzili mi, ponieważ przed nim sprawiedliwość należona jest we mnie, lecz i przed tobą, królu, występku nie uczyniłem. **23.** Tedy król barzo się uradował z tego i kazał Daniela wyciągnąć z dołu. I wyciągniono Daniela z dołu, a żadnego obrażenia nie należono na nim, iż wierzył Bogu swemu. **24.** A z rozkazania królewskiego przywiedziono one mężę, którzy byli oskarżyli Daniela, i wrzucono je do lwiego dołu, same, i syny, i żony ich, i nie dolecieli aż do dna dołu, gdy je lwi pochwycili i wszystkie kości ich podruzgotali. **25.** Tedy Darius król pisał do wszech narodów, do pokolenia i do języków mieszkających po wszytkiej ziemi: POKÓJ wam niech będzie rozmnożony! **26.** Ode mnie postanowiony jest dekret, aby po wszem państwie i królestwie moim drżeli i lękali się Boga Danielowego: Bo on jest Bóg żywy i wieczny na wieki i królestwo jego nie skazi się, a władza jego aż na wieki. **27.** Ten wybawiciel i zbawiciel, czyniący znaki i dziwy na niebie i na ziemi, który wybawił Daniela ze lwiego dołu. **28.** A Daniel trwał aż do królestwa Dariusza i do królestwa Cyrusa Persy.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.